

Spm. nr. S 3159

Til finansministeren (5/5 2003) af:

Pernille Falcon (EL):

»Mener ministeren, at det er acceptabelt, at statslige arbejdsgivere, f.eks. på universiteterne, udsteder ansættelsesbeviser så sent, at det betyder, at deltidsansatte går glip af supplerende dagpenge, og hvordan vil ministeren fremover sikre, at deltidsansatte kan få supplerende dagpenge fra første dag, de er ansat i staten?«

Skriftlig begrundelse

Af en artikel i Jyllands-Posten den 10. april 2003 fremgår det, at mange deltidsansatte i staten mister flere tusinde kroner i supplerende dagpenge. Ikke fordi de ikke kan få en frigørelsesattest, men fordi arbejdsgiveren sender ansættelsesbeviset for sent af sted til den deltidsansattes a-kasse. Der er altså tale om, at den deltidsansatte går glip af dagpenge, som vedkommende er berettiget til, af grunde den ansatte ikke har ansvar for. Dette virker urimeligt set ud fra spørgere-ns synsvinkel.

Spm. nr. S 3160

Til finansministeren (5/5 2003) af:

Pernille Falcon (EL):

»Vil ministeren tage initiativ over for Personalestyrelsen til at sikre de deltidsansatte på universiteterne retten til supplerende dagpenge fra første ansættelsesdag gennem en ændring af timelønscirkulæret?«

Skriftlig begrundelse

På f.eks. gymnasieområdet fungerer systemet med frigørelsesattester enkelt og ubureaukratisk. I stedet for at arbejdsgiverne for årsvikarer ansat i midlertidige stillinger skal udstede en frigørelsesattest til hver enkelt ansat, har man her en kollektiv frigørelsesattest, som er skrevet ind som en del af overenskomsten. Hvis man tilsvarende skriver ind i timelønscirkulæret for deltidsansatte ved universiteterne, at de ikke er bundet af et opsigelsesvarsel, vil man sikre, at de deltidsansatte får de supplerende dagpenge,

de er berettiget til, og samtidig lette de administrative byrder på universiteterne.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 149:**Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve den danske militære straffelov på Færøerne.**

Af Tórbjörn Jacobsen (TF) m.fl.
(Fremsat 11/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Den militære straffe- og retsplejelovgivning omfatter alle dele af riget. Den lovgivning, vi har her i riget, blev kundgjort på Færøerne den 27. marts 2003, så lovgivningen blev ført ajour med den, der gælder i selve Danmark.

Indtil regeringen i marts i år kundgjorde lovgivningen på Færøerne, gjaldt der på det område bl.a. den militære straffelov fra 1937. Efter den lov kunne der idømmes dødsstraf under krig. Loven fra 1937 blev i Danmark ændret i 1973, og ved en yderligere ændring 1978 blev loven endnu en gang ændret, således at dødsstraf blev afskaffet.

Der sker det, at der ved en fejl ikke sker kundgørelse på Færøerne på det tidspunkt, da den gældende lovgivning blev sat i kraft i Danmark. Derfor har den gamle lov fra 1937 været gældende på Færøerne indtil den 27. marts 2003, således at der indtil i år har været mulighed for at idømme dødsstraf i tilfælde af krig.

I 1990 forelagde regeringen Færøernes landsstyre spørgsmålet om ikrafttrædelsen for Færøerne af 1973-loven med senere ændringer, altså hvor man ophævede dødsstrafmuligheden, men i 1992 meddelte landsstyret, at man ikke kunne anbefale en ikrafttrædelse for Færøerne.

Kl. 16.55

Den 4. december 2001 rettede landsstyret henvendelse til regeringen om Lagtingets beslutning om ophævelse af den militære straffelov og retsplejeloven for Færøerne, uden at ny lovgivning agtedes iværksat.